דרך המלך — שבועות

לחג השבועות

בפסוק אשת חיל מי ימצא וגו'. דהנה כל איש ואיש הישראלי צריך לראות לתקן דירה נאה בלבי' וכמש"כ ושכנתי בתוכם בתוכו לא נאמר אלא בתוכם, וע"י מה יוכל האדם לזכות לזה הוא בהתבונן האדם במעוז שכלו איך שאין שום תענוג ושום חיות בעולם רק התדבקות לבורא עולם ב"ה שהוא מקור כל התענוגים, וכל החיות בעולם העליון בג"ע גם שם כל ההתדבקות אליו ב"ה, וההיפך בגיהנום עיקר הוא ההתרחקות מבורא עולם ב"ה ח"ו, שאין שום רע ומר בעולם כמו התפרדות מאלקים חיים ומלך עולם ב"ה, וכשאדם יודע ומבין זה תמיד עי"ז יכול לזכות להיות משכן לשכינת עוזו ית'. וזהו אשת חיל מי ימצא ר"ל מי הוא זה שזכה ומצא לבחי' אשת חיל להיות שוכנת בתוכו וכנ"ל, ורחוק מפנינים מכרה, מכרה הוא לשון חילוף ופנינים מרומז לפנינים עילאין כמבואר בזוה"ק, היינו שמי שעושה ח"ו נגד רצונו ית"ש עי"ז ח"ו הוא רחוק מהפנינים עילאין קדישין, ואיך הוא גודל רע ומר שח"ו נתרחק מהפנינים עילאין קדישין מאלקים חיים ומלך עולם ב"ה וע"י שתדע ותתבונן זה תמיד עי"ז תוכלו לזכות להיות משכן לשכינת עוזו ב"ה

א"י דהנה בליל שבועות שנתגלה בחי' כתר שהו' בחי' רצון ורחמים, וכל הדינים נתעלו ונמתקים, אזי אף מי שח"ו עשה נגד רצון הבוב"ה מ"מ מכיון שנתגלה גודל הרצון והרחמים אף האדם כזה יוכל לבקש ולהתחנן אליו ב"ה שיופיע עליו מגודל הרצון ויתקרב לב"ע ב"ה, וזהו אשת חיל מי ימצא, תיל בגימט' מ"ח ב' פעמים כ"ד, והוא רק שני שלישים מהחסד כמבואר בכהאריז"ל, ועיקר השלימות הוא כשבחי' מלכות הוא עם שלשה פעמים כ"ד שההוא בגימט' ע"ב והוא בחי' כתר, שהכ"ד הו' כ"ד קשוטי כלה, וזהו אשת חיל מי ימצא ר"ל כשהבחי' מלכות שהוא בחי' חי"ל מרומז לב' פעמים כ"ד וכנ"ל, מי ימצא ר"ל שנכלל בחי' כתר שהו' בחי' רצון ורחמים, וזה מי שמרומז לבינה, אזי ורחוק מפנינים מכרה ר"ל שאזי אף מי שנתרחק מהפנינים עילאין מ"מ מכרה ר"ל שמגודל הרצון והרחמים הבוב"ה יקנה אותו ויקרב אליו ית"ש.

א"י בטח בה וגומר. דהנה או' ד' בחכמה יסד ארץ אבא יסד ברתא, היינו דעיקר השלמות הוא כשבחינת מלכות נתעלה לבחי' חכמה, והכל תלוי בעבודת האיש הישראלי, דכשאדם מתבונן תמיד במעוז שכלו ודעתו איך שאין שום חיות בשום ענין משום דבר שבעולם רק ממה שנשפע ממנו ית"ש, וכל חיות רמ"ח אברי' ושס"ה גידי' והחיות מחשבותיו והרהוריו וחושיו וחיות נפשו רוחו ונשמתו הכל ממנו ית"ש שהוא מקור החיים וזהו העקרא ושרשא דעלמא, וע"י שהוא מתבונן זה במחשבותיו תמיד על ידי זה הוא בא לגודל היראה והפחד ורעדה מבורא עולם ב"ה ומקבל עליו עומ"ש שלימה, וכשאדם הוא במדרגה זו עי"ז הוא מעורר שיתעלה בחי' מלכות לבחי' חכמה, שכיון שמה שהוא בא לקבל עליו עומ"ש הוא ע"י בחי' מחשבה, היינו שהוא מתבונן במחשבתו כמה וכמה ראוי להיות בגודל היראה מבורא עולם ב"ה, וע"י זה נתעורר שבחינת מלכות יתעלה לבחי' חכמה, וזהו בטח בה לב בעלה, דהנה ענין הבטחון נמשך רק ממה שאדם יודע ומבין איך שאין בו שום חיות רק מה שנשפע מבורא עולם ב"ה שהוא מקור החיים וע"י זה נתדבק אליו ית"ש, וע"י זה הוא במדת הבטחון שאיך שייך לירא שח"ו ימשך לו דבר רע ממנו ית"ש כיון שכל חיותו הו' רק ממנו ית"ש, וכמו שכל האברים הם [קשורים] אל הלב והמוח וכי שייך לומר ששום אחד מאברים יתייירא שלא יגיע לו שום היזק מהמות והלב, שמסתמא מכיון שחיות כל האברים נמשך מהמוח והלב איך שייך לומר שיגיע להם שום היזק מכיון שהם דבר אחד, וכמ"כ הוא האדם כשהוא יודע שאין בו שום חיות רק ממה שנשפע אליו מהמקור החיים ובוודאי כל מה שנשפע עליו מהמקור החיים הוא רק כל טוב וממילא הוא במדת הבטחון, וכשאדם בא למדרגה זו הוא מעורר שיתעלה הבחינת מלכות לבחי' חכמה וזהו בטח בה לב בעלה, לב הוא בגימט' כבוד שמרומז לבחי' חכמה כמבואר בספרים, היינו שע"י שהאדם בא לבחי' בטחון, וכנ"ל על ידי זה מרומז לבחי' מלכות, לב בעלה היינו שנתעלה בחי' מלכות לבחי' חכמה וכנ"ל, ושלל לא יחסר, דהנה איתא בחכמה איתברירת, היינו דעיקר בירור והעלאת הניצוצות הוא ע"י בחינת חכמה, וכשאדם מתבונן תמיד במחשבתו כמה וכמה ראוי לירא מפניו ית"ש וכנ"ל עי"ז נתבררו הניצוצות, וזהו ושלל לא יחסר ר"ל שעל ידי שמתבונן במחשבתו וכנ"ל עי"ז נתברר ונתעלה כל הניצוצות מהקליפות וממילא כל השלל לא יחסר שיתעלה הכל.

בפסוק גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה, י"ל הפי' בעזה"י דהנה הבוב"ה מגודל רחמנותו לעמו ב"י משפיע להם כ"ט, אף למי שעדין אינו ראוי והגון, שאצלו ית"ש שהוא היה הוה ויהיה והכל שווין אצלו ממילא כיון שסופו להתקרב אליו ית"ש עי"ז משפיע לו כ"ט, וזהו גמלתהו טוב ולא רע, היינו שהקב"ה גומל תמיד לעמו ב"י אך כל טוב. כל ימי חייה, שחייו הם כל ימיו, ר"ל תמיד שהיה הוה ויהיה שווין אצלו ית"ש, וממילא כיון שכל איש ואיש הישראלי בתכליתו וסופו בוודאי יתקרב אליו ית"ש עי"ז הוא ית"ש ישפיע אך טוב לישראל.

א"י דהנה ביארנו פיר' מה שאנו מתפללים ראה נא בעניינו והיה לו לומר ראה ענינו, וביארנו דהנה בוודאי כל איש ואיש הישראלי בפנמיות נקודת לבבו בוודאי עיקר היסורים על זה שח"ו אינו מקרב את עצמו לאלקים חיים ומלך עולם ב"ה, ואך מפני גודל ותוקף הגלות והצער והיסורים ח"ו הם המונעים שעי"ז אינו יכול להוציא מכח אל הפועל, וזהו ראה נא בעניינו ר"ל בפנמיות שבענינו, והנה טוב נקרא טוב הגנוז כמבואר בכתבי הר"י, ואיתא ישראל מפרנסים לאביהם שבשמים, ובוודאי כל איש ואיש הישראלי בפנמיות נקודת לבבו בוודאי עיקר חפצו וחשוקתו שיזכה לעשות רצון הבוב"ה וישפיע אליו ית"ש תענוג ונחת רוח. אך שמגודל תוקף הגלות הוא בהסתר, וזהו גמלתהו טוב ולא רע שבנ"י גומלים אליו ית"ש טוב הגנוז וכנ"ל, ועי"ז כל ימי חייה, היינו שהבוב"ה ישפיע להם תמיד אך בחינת יום שהיא חסד ויסיר מעמו ב"י כל הצער והיסורים והמניעות, ועי"ז גם הם ישפיעו אליו תענוג ונחת רוח ובחי' חסד נגלה.

בפסוק היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה. דהנה דרך ההולכים לחוף אוניות שהולכים שני או שלשה חדשים בשנה ואח"ז הם שבים לביתם, ומ"מ כל השנה הם אוכלים ושותים ושמחים שבוטחים שבשני חדשים שילכו לחוף אוניות ירווחו כנגד כל השנה, ואף שעדיין אינו מרוויח מאומה וכמ"כ הי' כביכול הבוב"ה שמשפיע לעמו ב"י כל השפעות טובות, ואף שח"ו אינו ראוי והגון מ"מ הוא ית"ש הוא היודע שבתכליתו וסופו בוודאי יתקרב אליו ית"ש כנ"ל, עי"ז משפיע לו כל השפעות טובות, וזהו היתה כאניות סוחר היינו שכביכול הוא ית"ש הוא כמו אוניות סוחר, ממרחק תביא לחמה ר"ל שאף מי שח"ו הוא ממרחק ממנו ית"ש ומ"מ תביא לחמה היינו שהוא ית"ש משפיע לו כל השפעות טובות, כיון שהוא ית"ש היודע שבתכליתו וסופו בוודאי יתקרב אליו ית"ש והוא כביכול כמו אניות סוחר.

וביום הביכורים בהקריבכם מנחה חדשה לה' בשבועותיכם. דהנה בוודאי כל איש ואיש הישראלי צריך ליראות ללחום מלחמת היצה"ר, ובתחבולות יעשה מלחמה נגדו, ושלא לנוח אף רגע אחת מלבקש עצות ותחבולות במחשבתו ללחום נגדו, וכמו שאם עומד נגדו אדם שונא גזלן ומבקש להרגו אזי בוודאי כל מחשבותיו וחושיו הן בטילין רק להפחד ההוא ותמיד יבקש עצות ותחבולות שילחם מול השונא הגדול הזה, וכמו"כ צריך האדם תמיד לבקש עצות ותחבולות במחשבתו להלחם מול השונא הגדול היצה"ר שמבקש להרגו מיתת נפש ואינו מניתו אף רגע אחת, ואם ח"ו ינום האדם אף רגע אחת יכול ללכוד במצודתו ח"ו, וצריך האדם תמיד לשים עצות ותחבולות במחשבתו לקיים בכל דרכיך דעהו שלא יעשה רק מה שהוא רצונו ית"ש, ועי"כ הי' מעורר שיתייחד השם הוי' י"ק בו"ק שיהי' באשר שבחי' ו"ק מרומז בחי' מדות וי"ק מרומז לבחי' מחשבה' מוחין. וזהו וביום הביכורים בהקריבכם, בכורים מרומז לבחי' חכמה בחינת מחשבה, היינו שאם האדם יקרב א"ע בכל מדותיו אליו ית"ש ע"י בחי' בכור שהו' מחשבה, היינו שתמיד ישים עצות ותחבולות לנפשו במחשבתו שע"י יקרב א"ע בכל מדותיו לבורא עולם ב"ה, ועי"ז מנחה חדשה לה' בשבועותיכם היינו שיתעורר שיתייחד השם הוי' ב"ה שיהי' ביושר ובמנוחה בשבועותיכם כנ"ל.

א"י דהנה כשאדם זוכה לקשט א"ע בכל מדותיו עי"ז נעשה בחי' כלי מוכן לקבל השפעות אלקות שנשפע מבורא עולם ב"ה, שמדה הו' לשון מדה המחזיק, ואך כשאדם ח"ו אינו מעורר א"ע לשוב בתשובה ולתקן את מדותיו, ואך שהבוב"ה ברוב רחמנותו ואהבתו אליו שולח לו הרהורי תשובה שיעורר א"ע לתקן את כל מדותיו, ומ"מ אע"פ שאינו בהתעוררותו ורק שהבוב"ה משפיע מהאוצר מ"ח, ומ"מ נעשה בחי' כלי מוכן לקבל ע"י מדותיו, וזהו וביום הביכורים בהקריבכם בכורים מרומז לבחי' אוצר מ"ח, היינו שאף מה שתקריבכם ר"ל שתקריבו עצמיכם אליו ית"ש רק מבחי' ביכורים דהיינו ע"י שהבוב"ה משפיע בכם מהאוצר מ"ח וכנ"ל, ומ"מ מנחה חדשה לה' בשבועותיכם שבועותכם מרומז לשיה"ב שהם המדות היינו שתהי' כלי מוכן לקבל כל השפעות חדשות שהבורא משפיע ע"י מדותכם, שהבורא ברוב רחמנות ואהבתו לעמו ב"י ישפיע התעוררות שיקרב א"ע בכל מדותיו אליו ית"ש ושתהי' כלי מוכן לקבל כל השפעות טובות.